

[Industriministeren]

som både fru Lone Dybkjær og jeg gerne vil have ind i systemet. Men lad os diskutere det videre i udvalgsbehandlingen; det var faktisk det, der var meningen.

Så til sidst til hr. Arne Melchior's spørgsmål om lån og tilskud: Ja, det bliver et tilskud, hvis man ikke er i stand til at betale det tilbage, så det er nok det, der er ment med det. Jeg er enig med hr. Arne Melchior i, at sprogligt kan det nok kritiseres, men der er tale om et lån, hvortil der er knyttet en tilbagebetalingsforpligtelse. Men hvis ikke det bliver en succes, bliver det jo et tilskud; det er derfor, det er formuleret på den måde. Men jeg er enig i, at der nok kan være en sproglig svagheit her.

Med hensyn til turistmidlerne vil jeg stadig væk stå fast på mine synspunkter om, at programmer af den art, fødevareteknologiske programmer, miljøteknologiske programmer m.v., er programsatsninger, som skal have en vis varighed, derefter skal de fases ud, og så skal erhvervet klare sig selv. Men i øvrigt mener jeg, at diskussionen om turistfremmemidlerne hører hjemme i finanslovdraften og ikke i drøftelsen af dette lovforslag, så jeg vil foreslå, at vi vender tilbage til det ved anden lejlighed.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal takke for industriministerens bemærkninger, men sige, at jeg tror, vi gik en lille smule galt af hinanden vedrørende spørgsmålet om stabilitet. Mig bekendt kan man også ophæve fonde, det har man dog set før, og derfor fremsatte jeg nogle historiske betragtninger, jeg ønskede at gøre gældende, idet jeg håber, at der på et eller andet tidspunkt er nogen, der hører det, så de kan bringe det videre til de rette.

Men det, jeg gerne ville understrege, var mere, at spørgsmålet om sekretariatets placering ikke bare er et spørgsmål om stabilitet, men et spørgsmål om, hvad der er det mest hensigtsmæssige. Det kan være, at den konstruktion, som industriministeren lægger op til, er den mest hensigtsmæssige, men jeg tror det ikke. Jeg tror ikke ret meget på isolerede, små, mere permanente sekretariater; jeg tror, at man alt andet lige vil have mere glæde af at være en del af et større sekretariat, selv om man er selvstændigt kørende. Jeg går ud fra, at man meget nemt får en isoleret position med de dér selv-

stændige sekretariater. De kan være nyttige nok i visse opstartfaser, men hvis de går hen og bliver permanente, er jeg ikke sikker på, at det er den rigtige konstruktion. Jeg mener også, det skaber for få muligheder for at få tankegangen ind i den øvrige del af sekretariatet, og det giver også for få udviklingsmuligheder for dem, der ansættes i sekretariatet.

Så mit spørgsmål gik på lidt mere end blot stabiliteten. Det er faktisk noget, vi lægger en hel del vægt på, og som er ret afgørende for os i vores endelige stillingtagen. Dette være blot sagt på forhånd, så den kreative tankegang hos industriministeren allerede nu kan gå i gang.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne sige ministeren tak for svaret. Jeg forstår altså, at det sted i bemærkningerne, som jeg før citerede, hvor der står: »Medfinansieringen kan ydes gennem lån/tilskud, hvortil der er knyttet en tilbagebetalingsforpligtelse...«, går på, at lån/tilskud skal forstås som lån. Det er jo klart, at lån, der bliver nødlidende og ikke bliver tilbagebetalt, er tabgivende; de er ikke af den grund blevet egentlige tilskud. Men det drejer sig altså om lån, der bare ikke er blevet tilbagebetalt. Det var da en klaring, og det synes jeg det er vigtigt for erhvervslivet at være opmærksom på, når man beskæftiger sig med dette, også i betragtning af, at der jo i § 2 tales om medfinansiering, og medfinansiering kan selvfølgelig godt ske gennem lån. Men i ordet medfinansiering kunne der også ligge mere end det, og når så ordet tilskud senere bruges, kan man nemt forledes den vej.

Også tak for svaret om turisme. Jeg er helt enig med ministeren i, at vi taler nærmere om dette i finanslovsammenhæng. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at jeg kender jo bedre end de fleste ministerens og regeringens forståelse af og anerkendelse af, at de midler, der i hvert fald hidtil er givet ud på turistfremme, har været godt givet ud, og jeg mener, at så længe vi kan dokumentere, at det også fremtidig vil være tilfældet, bliver vi nok enige om beløbenes størrelse.

Jeg har et yderligere spørgsmål til ministeren. Hvis det ikke kan besvares nu, vil vor ordfører dyrke det nærmere under udvalgsarbejdet. Det drejer sig om den sidste sætning i bemærkningerne til § 5, hvor der står: »Fondens